আৰ. জীৱৰত্নম

বনাম

মাদ্ৰাজ চৰকাৰ

অক্টোবৰ ১৩, ১৯৬৫

[ন্যায়াধীশ কে. চুব্বাৰাও, আৰ. মুধোলকাৰ আৰু ন্যায়াধীশ আৰ. এছ. বাচাৱত,]

অনুশাসনমূলক প্ৰক্ৰিয়া-অনুসন্ধান আনৰ লগত আপীলকাৰীক একেই পৰামৰ্শদাতাই প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব পাৰে- স্বাৰ্থৰ কোনো সংঘাত নাই- প্ৰতিৰক্ষা কৰাৰ উচিত সুযোগ দিয়াহ ওঁক।

বৰ্খাস্তৰ আদেশ-পূৰ্ব্ৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে ইয়াৰ প্ৰ্ভাৱ।

অবৈধ সন্তুষ্টি স্বীকাৰ কৰাৰ বাবে আপীলকাৰী, যি এজন ডেপুটি তহচিলদাৰ আছিল আৰু তেওঁৰ তিনিজন অধীনস্থৰ বিৰুদ্ধে অনুশাসন মূলক প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰা হৈছিল। ১৯৪৯ চনৰ ২০ মে তাৰিখে তেওঁক নিলম্বন কৰা হয় আৰু তেওঁক দায়িত্বৰ পৰা অব্যাহতি দিয়া হয়। অনুশাসনমূলক প্ৰক্ৰিয়া ন্যায়াধিকৰণে আপীলকাৰী আৰু আন তিনিজন অসামৰিক কৰ্মচাৰীৰ বিৰুদ্ধে অনুসন্ধানৰ একত্ৰীকৰণ আৰু উমৈহতীয়া শুনানিৰ নিৰ্দেশ দিছিল। যদিও ন্যায়াধিকৰণে নিযুক্ত পৰামৰ্শদাতাৰ অনুমতিৰ বাবে আপীলকাৰীৰ পূৰ্বৰ আবেদন অস্বীকাৰ কৰিছিল, অনুসন্ধানৰ শুনানিত কোৱা হৈছিল যে তেওঁ আন তিনিজন অসামৰিক কৰ্মচাৰীৰ বাবে নিযুক্ত হোৱা একেজন পৰামৰ্শদাতাক নিযুক্ত কৰিব পাৰে, আপীলকাৰীয়ে সেই পৰামৰ্শদাতাক নিযুক্ত কৰিছিল আৰু সমগ্ৰ অনুসন্ধানত তেওঁৰ দ্বাৰা প্ৰতিনিধিত্ব কৰা হৈছিল। ন্যায়াধিকৰণে ১৯৪৯ চনৰ ১৩ জুনত শুনানি স্থগিত ৰখাৰ বাবে আপীলকাৰীয়ে কৰা প্ৰাৰ্থনা অস্বীকাৰ কৰে আৰু ১৩, ১৪ আৰু ১৫ জুনত তদন্ত অনুষ্ঠিত কৰে। ন্যায়াধিকৰণে আপীলকাৰীক বৰ্খাস্ত কৰাৰ পৰামৰ্শ দিয়াৰ পিছত তেওক কাৰণ দৰ্শোৱাৰ জাননী প্ৰদান কৰিছিল আৰু আপীলকাৰীয়ে ১৯৫০ চনৰ

১৭ অক্টোবৰ তাৰিখে ইয়াৰ উত্তৰ দিছিল। চৰকাৰে তেওঁক ১৯৪৯ চনৰ ২০ মে'ৰ পৰা কাৰ্যকৰী ভাৱে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল।

আপীলকাৰীজনে তেতিয়া এটা গোচৰ তৰিছিল আৰু ঘোষণা বিচাৰিছিল যে ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰ তাৰিখৰ আদেশটো অবৈধ আৰু নিষ্ক্ৰিয় আছিল। বিচাৰ আদালতে গোচৰটো খাৰিজ কৰিছিল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা আপীল কৰাৰ ওপৰত এই নিৰ্ণয়টো নিৰ্ভৰ কৰা হৈছিল।

আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ নিজৰ পচন্দৰ পৰামৰ্শদাতা নিযুক্ত কৰা আৰু ১৩ জুনত তেওঁৰ শুনানি স্থগিত ৰখাৰ অস্বীকাৰৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আপীলকাৰীৰহৈ এইটো দাবী কৰা হৈছিল যে তেওঁক অভিযোগৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰক্ষা কৰাৰ এক উচিত সুযোগ দিবলৈ প্ৰত্যাখ্যান কৰা হৈছিল; আৰু লগতে,নিলম্বনৰ তাৰিখৰ পৰা পূৰ্বাৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰ তাৰিখৰ বৰ্খাস্তৰ আদেশটো অবৈধ আৰু নিষ্ক্ৰিয় আছিল।

(i) আপীলকাৰীজনক অভিযোগৰ বিৰুদ্ধে নিজকে ৰক্ষা কৰাৰ এক যুক্তি সঙ্গত সুযোগ দিয়া হৈছিল। (২০৬ ঘ)

আপীলকাৰী আৰু অসামৰিক কৰ্মচাৰী তিনিজনৰ মাজত *স্বাৰ্থৰ কোনো সংঘাত নাছিল* আৰু অসামৰিক কৰ্মচাৰী তিনিজনৰহৈ নিযুক্ত পৰামৰ্শদাতাই আপীলকাৰীৰ প্ৰতিৰক্ষা সঠিক ভাৱে পৰিচালনা কৰিবলৈ অক্ষম হৈছিল ।(২০৬ গ)

(ii) ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰৰ বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ বৈধ আৰু কাৰ্যকৰী আছিল। (২০৭ এ]

পূৰ্বৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ হ'ল আদেশৰ তাৰিখৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ এক ক্ৰম আৰু ইয়াৰ ওপৰত অতিৰিক্ত নিৰ্দেশনা দিয়া হয় যে আদেশটো আগৰ তাৰিখৰ পৰা চলিব লাগে। আদেশৰ দুটা অংশ স্পষ্টভাৱে বিছিন্ন কৰিব পৰা যায় । আদেশৰ দ্বিতীয় অংশটো অবৈধ বুলি ধৰিলৈ, আদেশৰ প্ৰথম অংশটোত সম্পূৰ্ণ প্ৰভাৱ পেলোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই। [২০৭জি-এইচ; ২০৮ এ]

হেমন্ত কুমাৰ বনাম *এছ. এন. মুখাৰ্জী,* (১৯৫৩) ৫৮ চি. ডব্লিউ. এন. ১- ত উল্লেখ

কৰা হৈছে, *আব্দুল হামিদ* বনাম *জিলা বিদ্যালয় পৰিষদ,* ২৪-পৰগণা (১৯৫৭) ৬১ চি. ডব্লিউ. এন. ৮৮০: *সুধীৰ ৰঞ্জন হালদাৰ* বনাম *পশ্চিমবংগ ৰাজ্য* এ. আই. আৰ. ১৯৬১ কেল. ৬২৬, ৬৩০: অস্বীকাৰ কৰা হৈছে ।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: দেৱানী আপীল নং: ২৩২/১৯৬৪

আপীল ন্ং ২৩৭/১৯৫৮ গোচৰত মাদ্ৰাজ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১৯৬০ চনৰ ২৩ অক্টোবৰ, তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা কৰা আপীল।

আৰ. থিয়াগাৰাজন *আৰু* আৰ. গণপথি আয়াৰ, *আপীলকাৰীৰ হৈ ।*

এ. ৰঙ্গনাধাম চেট্টি *আৰু* এ. ভি. ৰংগম *উত্তৰদাতাৰ হৈ*।

আদালতৰ ৰায়টো ন্যায়াধীশ বাচাৱাটৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হৈছিল ।

আপীলকাৰীজন মাদ্ৰাজ চৰকাৰৰ ৰাজহ বিভাগত উপ-তহচিলদাৰ পদত অধিষ্ঠিত আছিল। দক্ষিণ আৰ্কট জিলাৰ কুড্ডালোৰৰ বিশেষ ঋণৰ উপ-তহচিলদাৰ হিচাপে তেওঁৰ কাৰ্যকালৰ সময়ত অবৈধ সন্তুষ্টি গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে বাৰটা অভিযোগত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অনুশাসনমূলক কাৰ্য বিধি আৰম্ভ কৰা হৈছিল। তেওঁৰ তিনিজন অধীনস্থৰ বিৰুদ্ধেও একে অভিযোগত অনুশাসন মূলক কাৰ্যবিধি আৰম্ভ কৰা হৈছিল। ১৯৪৯ চনৰ ২০ মে তাৰিখে তেওঁক নিলম্বন কৰা হয় আৰু তেওঁক দায়িত্বৰ পৰা অব্যাহতি দিয়া হয়। অনুশাসনমূলক কাৰ্যবিধি ন্যায়াধিকৰণে আপীলকাৰী আৰু আন তিনিজন অসামৰিক কৰ্মচাৰীৰ বিৰুদ্ধে অনুসন্ধানৰ একত্ৰীকৰণ আৰু উমৈহতীয়া শুনানিৰ নিৰ্দেশ দিছিল। আপীলকাৰীজনে অনুসন্ধানত এজন পৰামৰ্শদাতাক নিযুক্ত কৰিবলৈ অনুমতি বিচাৰিছিল। ১৯৪৯ চনৰ ৩১মে তাৰিখৰ এক আদেশৰ দ্বাৰা, ন্যায়াধিকৰণে অনুমতি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল।

১৩, ১৪ আৰু ১৫ জুনত তদন্ত অনুষ্ঠিত কৰা হয়। শুনানিত, বাকী তিনিজন অসামৰিক কৰ্মচাৰীৰ পৰামৰ্শদাতা হিচাপে শ্ৰীকল্যাণ সুন্দৰময়ে প্ৰতিনিধিত্ব

কৰিছিল। ১৩ জুনত, আপীলকাৰীজনে শুনানি স্থগিত ৰখাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। ন্যায়াধিকৰণে স্থগিতাদেশ প্ৰদান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু আপীলকাৰীক কৈছিল যে তেওঁ শ্ৰীকল্যাণ সুন্দৰমক তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা হিচাপে নিয়োগ কৰাৰ স্বাধীনতা আছে। তাৰ পিছত আপীলকাৰীজনে শ্ৰীকল্যাণ সুন্দৰমৰ সেৱাৰ সুবিধা লৈছিল আৰু গোটেই অনুসন্ধানত শ্ৰীকল্যাণ সুন্দৰময়ে তেওঁক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। ৩০ জুনত, ন্যায়াধিকৰণে এক প্ৰতিবেদন দাখিল কৰে য'ত কোৱা হয় যে আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ প্ৰমাণিত হৈছে আৰু তেওক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ পৰামৰ্শ দিয়ে । ১৬ ছেপ্টেম্বৰত, চৰকাৰে এখন জাননী জাৰি কৰে আৰু তেওঁক কিয় চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিব নালাগে তাৰ কাৰণ দেখুৱাবলৈ কয় । ১৯৪৯ চনৰ ১২ নৱেম্বৰত তেওঁ তেওঁৰ লিখিত প্ৰতিবেদন দাখিল কৰে । ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰত চৰকাৰে নিৰ্দেশনা দিছিল যে ১৯৪৯ চনৰ ২০ মে' ৰ পৰা তেওঁক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হ'ব। আপীলকাৰীয়ে ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰ তাৰিখৰ আদেশটো অবৈধ আৰু নিষ্ক্ৰিয় বুলি ঘোষণা কৰিবলৈ কৈ গোচৰটো আৰম্ভ কৰিছিল। বিচাৰ আদালতে গোচৰটো খাৰিজ কৰিছিল, আৰু মাদ্ৰাজ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা আপীল কৰাৰ ওপৰত এই আদেশটো নিশ্চিত কৰা হৈছিল। আপীলকাৰীজনে এতিয়া বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনৰ দ্বাৰা এই আদালতত আপীল কৰিছে।

আপীলকাৰীৰ পৰামৰ্শদাতাই দাখিল কৰিছিল যে আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ নিজৰ পচন্দৰ পৰামৰ্শদাতা নিযুক্ত কৰা আৰু ১৯৪৯ চনৰ ১৩ জুনত তেওঁৰ শুনানি স্থগিত ৰখাৰ অস্বীকাৰৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আপীলকাৰীজনক তেওঁৰ অভিযোগৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰক্ষা কৰাৰ এক যুক্তি সঙ্গত সুযোগ দিবলৈ প্ৰত্যাখ্যান কৰা হৈছিল । আমি এই দাখিল গ্ৰহণ কৰিবলৈ আগ্ৰহী নহয়। আপীলকাৰী আৰু আন তিনিজন অসামৰিক কৰ্মচাৰীৰ মাজত স্বাৰ্থৰ কোনো সংঘাত নাছিল। ন্যায়াধিকৰণেও অসামৰিক কৰ্মচাৰী তিনিজনক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা পৰামৰ্শদাতাজনকে তেওঁক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল। অনুসন্ধান তিনিদিন ধৰি অব্যাহত আছিল। পৰামৰ্শদাতাই প্ৰতিৰক্ষা সঠিক ভাৱে পৰিচালনা কৰিব পৰা নাছিল বুলি প্ৰমাণিত হোৱা নাছিল। আনকি ১৯৪৯ চনৰ ১২ নৱেম্বৰ তাৰিখে তেওঁৰ লিখিত প্ৰতিবেদনত

ও, আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ পক্ষপাতিত্বৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰা নাছিল। আমি সন্তুষ্ট যে আপীলকাৰীজনে অভিযোগৰ বিৰুদ্ধে নিজকে ৰক্ষা কৰাৰ উচিত সুযোগ পাইছিল।

পৰৱৰ্তী সময়ত আপীলকাৰীৰ পৰামৰ্শদাতাই দাবী কৰিছিল যে ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰ তাৰিখৰ বৰ্খাস্তৰ আদেশটো পূৰ্বাৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে গ্ৰহণ কৰাটো অবৈধ আৰু নিষ্ক্ৰিয় । উত্তৰদাতাৰ পৰামৰ্শদাতাই দাখিল কৰিছিল (১) নিলম্বনৰ তাৰিখৰ পৰা পূৰ্বাৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ সম্পূৰ্ণৰূপে বৈধ, আৰু (২) যি কোনো পৰিস্থিতিত, আদেশটো ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰ ৰ পৰা বৈধ আৰু কাৰ্যকৰী। উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰথম বিবাদটো স্বীকাৰ কৰে, আৰু দ্বিতীয় বিবাদৰ ওপৰত কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰে। আমাৰ মতে, উত্তৰদাতাৰ দ্বিতীয় বিবাদটো সঠিক, আৰু বিষয়টোৰ এই দৃষ্টিভংগীত, প্ৰথম বিবাদৰ ওপৰত আমি যিকোনো মতামত প্ৰকাশ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰোঁ। আপীলকাৰীৰ পৰামৰ্শদাতাই স্বীকাৰ কৰিছিল যে যদি উত্তৰদাতাৰ দ্বিতীয় বিবাদ স্বীকাৰ কৰা হয়, আপীলটো বিফল হ'ব লাগিব।

১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰ তাৰিখৰ আদেশত আপীলকাৰীজনক তেওঁৰ নিলম্বনৰ তাৰিখৰ পৰা কাৰ্যকৰী ভাৱে চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল, অৰ্থাৎ ১৯৪৯ চনৰ ২০ মে' ৰ পৰা। সাৰ্থক ভাৱে, এই আদেশটোৱে নিৰ্দেশ দিছিল যে (১) আপীলকাৰীক বৰ্খাস্ত কৰা হ'ব, আৰু (২) বৰ্খাস্তকৰণ পূৰ্বাৱৰ্তীভাৱে ১৯৫০ চনৰ ২০ মে' ৰ পৰা হব । এই স্ংমিশ্ৰিত ক্ৰমৰ দুটা অংশ পৃথক কৰিব পৰা যায় । আদেশৰ প্ৰথম অংশই ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰৰ পৰা আপীলকাৰীক বৰ্খাস্ত কৰাৰ দৰে কাম কৰে। আদেশৰ দ্বিতীয় অংশৰ অবৈধতাই, এই অংশটো অবৈধ বুলি ধৰিলৈ, আদেশৰ প্ৰথম অংশটোক প্ৰভাৱিত নকৰে। ১৯৫০ চনৰ ১৭ অক্টোবৰৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ বৈধ আৰু কাৰ্যকৰী। আপীলকাৰীজনক আইনী ভাৱে বৰ্খাস্ত কৰা হৈছে, আৰু তেওঁ এতিয়াও সেৱাত আছে বুলি দাবী কৰাৰ অধিকাৰ নাই।

আমি এতিয়া আপীলকাৰীৰ পৰামৰ্শদাতাৰ দ্বাৰা নিৰ্ভৰ কৰা গোচৰবোৰ লক্ষ্য

কৰিব পাৰোঁ। *হেমন্ত কুমাৰ* বনাম *এছ্. এন. মুখাৰ্জী(১') ত,* কলিকতা উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৫২ চনৰ ২৯ এপ্ৰিল তাৰিখৰ এক আদেশ বিবেচনা কৰাৰ সুযোগ পাইছিল যত এজন অসামৰিক কৰ্মচাৰীক ১৯৫১ চনৰ ১৬ জানুৱাৰীৰ পৰা পূৰ্বাৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে নিলম্বন কৰা হৈছিল। ১৯৫১ চনৰ ১৬ জানুৱাৰীৰ পৰা ১৯৫২ চনৰ ২৮ এপ্ৰিল তাৰিখলৈকে নিলম্বনৰ আদেশ অবৈধ আছিল আৰু ইয়াক বাতিল কৰিব লাগে বুলি ধৰিলৈ, আদালতে কৈছিল যে নিলম্বনৰ আদেশ ১৯৫২ চনৰ ২৯ এপ্ৰিলৰ পৰা বৈধ আৰু কাৰ্যকৰী আছিল আৰু আদেশৰ এই অংশটো বজাই ৰাখিব লাগে। দৰাচলতে, ১৯৫২ চনৰ ২৯ এপ্ৰিলৰ পৰা নিলম্বন ৰ আদেশৰ বৈধতাক পক্ষসমূহৰ পৰামৰ্শদাতাইও প্ৰশ্ন কৰা নাছিল। আপীলকাৰীক সমৰ্থন কৰাৰ পৰা দূৰত, এই সিদ্ধান্তটো বিবেচনাধীন বিষয়টোত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে গৈছিল।*আব্দুল হামিদ* বনাম *জিলা বিদ্যালয় পৰিষদ, ২৪-পৰগণা([2]) ত,* কলিকতা উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৫২ চনৰ ১৮ এপ্ৰিল তাৰিখৰ এটা আদেশ বিবেচনা কৰাৰ সুযোগ পাইছিল যি তাৰিখত জিলা বিদ্যালয় পৰিষদৰ দ্বাৰা নিযুক্ত এজন শিক্ষকক ১৯৫১ চনৰ ১৫ জুলাইৰ পৰা চাকৰিৰ পৰা অব্যাহতি দিয়া হৈছিল, যি তাৰিখত তেওঁক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অমীমাংসিত অপৰাধমূলক গোচৰৰ সন্দৰ্ভত গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হৈছিল। ১৯৫১ চনৰ ১৫ জুলাইৰ পৰা ১৯৫২ চনৰ ১৭ এপ্ৰিললৈকে বৰ্খাস্ত কৰাটো অবৈধ বুলি ধৰিলৈ উচ্চ ন্যায়ালয়ে এইটোও কৈছিল যে বৰ্খাস্তৰ আদেশ সম্পূৰ্ণৰূপে সঠিক নাছিল আৰু ১৯৫২ চনৰ ১৮ এপ্ৰিলৰ পৰাও কাৰ্যকৰী হোৱা নাছিল।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল:

"মোৰ এনে লাগে যে যেতিয়া পৰিষদৰ প্ৰকৃত অভিপ্ৰায়ে আবেদনকাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰাৰ তাৰিখৰ পৰা কাৰ্যকৰীভাৱে অব্যাহতি দিব লাগিছিল তেতিয়া ন্যায়ালয়ৰ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰৰ ভিতৰত নহয় বেলেগ এটা অভিপ্ৰায় সলনি কৰি পৰিৱৰ্তিত ৰূপত বৰ্খাস্তৰ আদেশ বজাই ৰাখিব লাগিছিল। বিষয়টোৰ এই দৃষ্টিভংগীৰ পৰা মোৰ এনে লাগিছে যে পৰিষদৰদ্বাৰা গৃহীত বৰ্খাস্তৰ আদেশ সঠিক নহয়।"

সুধীৰ ৰঞ্জন হালদাৰ বনাম *পশ্চিম বংগ ৰাজ্য গোচৰত* আমাৰ মনোযোগ একে

ধৰণৰ পৰ্যৱেক্ষণৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈছে। সন্মানৰ সৈতে, যুক্তিৰ এই শাৰীটোৰ সৈতে একমত আমি হ'বলৈ অক্ষম। পূৰ্বৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ হ'ল আদেশৰ তাৰিখৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ এক ক্ৰম আৰু ইয়াৰ ওপৰত অতিৰিক্ত নিৰ্দেশনা দিয়া হয় যে আদেশটো আগৰ তাৰিখৰ পৰা চলিব লাগে। আদেশৰ দুটা অংশ স্পষ্টভাৱে বিছিন্ন কৰিব পৰা যায় । আদেশৰ দ্বিতীয় অংশটো অবৈধ বুলি ধৰিলৈ, আদেশৰ প্ৰথম অংশটোত সম্পূৰ্ণ প্ৰভাৱ পেলোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই। ন্যায়ালয়ে বৰ্খাস্তৰ এক নতুন আদেশ দিব নোৱাৰে, কিন্তু নিশ্চিত ভাৱে ই আদেশটোৰ বৈধ আৰু বিছিন্ন কৰিব পৰা অংশটো কাৰ্যকৰী কৰিব পাৰে।

ফলস্বৰূপে, আপীলটো খাৰিজ কৰা হয়। ব্যয়ৰ বিষয়ে কোনো আদেশ নাথাকিব। আপীলকাৰীজনক আদালতৰ মাচুল পৰিশোধ কৰাৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছে।

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

Translated by- Bitobi Mahanta, Advocate.